

NARAVOSLOVNI DAN

OGLED DOMINKOVE DOMAČIJE

V četrtek, 25.4.2013, smo se učenci 4. razreda odpravili v Gorišnico. Ogledali smo si 300 let staro Dominkovo domačijo. Ko smo prispeli tja, smo zagledali majhno hišico v obliki črke L. Videli smo tudi, da imajo zelo majhna vrata ter okna. Hiša je lesena. Ometana je z debelo plastjo ilovnatega ometa, pravimo, da je "cimprana". Tudi dimnik je lesen in če pogledaš skozi njega, se ti izpolni največja želja. Pokrita je s slamnato streho in je prava BIO hiša. Prostori so majhni in strop je zelo nizek. Pogledali smo si tudi prostore okoli hiše. Videli smo svinjak, stranišče na »štrbunk«, čebelnjake in koruznjake.

Bilo je zelo zanimivo in hkrati poučno.

Rebeka Orešek, 4.a

V četrtek, 25. 4 2013, smo se odpravili na Dominkovo domačijo – muzej na prostem. Z dvema avtobusoma smo se odpeljali v Gorišnico. Tam nas je čakala vodička, ki nam je najprej razložila, da je to panonska hiša. Povedala nam je, da je stara več kot tristo let. Najprej smo se odpravili v gospodarski del, ki je v stiku z bivalnim. Gospodarski del je imel hlev, skedenj, priročno delavnico, steljnik in zrnsko klet. Razkazala nam je tudi orodje, ki so ga uporabljali nekoč.

Najbolj všeč mi je bivalni del. Kuhali so v črni kuhinji, ki je črna zaradi saj. glavni del hiše se imenuje »hiša«. V tem prostoru je krušna peč, postelja, miza, klopi in manjša omara. Zanimivo mi je bilo, da so pozimi vsi spali v tem prostoru. Danes bi težko živeli v takšni hiši. Včasih je bilo življenje težko in skromno, vendar je družina bila veliko skupaj in so bili družinski člani bolj povezani.

Gaja Plohl , 4.c

Svet v katerem leži Dominkova domačija je Panonski svet. Včasih je bilo na tem mestu Panonsko morje a sedaj ga lahko najdemo le na madžarskem. Hiša je iz lesa in blata pokrita s slamo. Temu rečemo cimprana hiša. Ta hiša je tipična za Panonski svet. Vsaka hiša ima ime po svoji značilnosti. Dominkova domačija je imela ime po stari ženici, ki je včasih živela v njej. Zgradili so jo pred približno 300 leti. Hiša je imela obliko črke L. Na vrhu je bila streha čopasta. Da voda nebi tekla v hišo je imela streha velik napušč. Celotna hiša je bila iz lesa, premazana z ilovico. Hišo so pobarvali z apnom. Sivo barvo so dobili tako, da so zmešali saje in apno. Ker je imela vsaka kmetija kokoši so pri spodnjem delu hiše prebarvali sivo in zato kokoši niso greble po zidu saj v temnih barvah nič ne vidijo. Okoli hiše so imeli blato v njem pa kamni, ki se jim reče Mačje glave. Streho so držali leseni klini. Slama pa je bila privezana na kline z vrbovimi šibami. En del hiše je bil bivalni del drugi pa gospodarski. Pridelke so pospravili v skedenj (štalo) ter stekli s cepcem. Slamo katero so uporabljali za streho pa niso stekli s cepcem temveč očistili in prečesali. Dominkova >tetica< je dolgo časa živela v tej hiši.

Ker je živela sama je pri majhnem oltarju bila samo Marija brez Jezusa. Spali so na vrečah napolnjenih z ličjem. Svetili so si z petrolejkami. Ves kruh so si sami spekli. Svinčnike so podaljševali. Kuhinje so bile črne. Mlin za mletje se je imenoval žrmlje. V ničkah so kopali dojenčka.

Ajda Foltin, 4.b

Nekaj foto utrinkov iz Gorišnice.